

Miercuri, 15 februarie 2017

P8_TA(2017)0041

Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor**Rezoluția Parlamentului European din 15 februarie 2017 referitoare la uniunea bancară – raportul anual pe 2016 (2016/2247(INI))**

(2018/C 252/17)

Parlamentul European,

- având în vedere Planul de acțiune al Comisiei din 30 septembrie 2015 privind uniunea piețelor de capital (COM(2015)0468),
- având în vedere Rezoluția sa din 19 ianuarie 2016 referitoare la bilanțul și la provocările asociate cadrului UE de reglementare a serviciilor financiare: impactul și calea de urmat către un cadru UE de reglementare a sectorului financiar mai eficient și mai eficace și către o uniune a piețelor de capital ⁽¹⁾,
- având în vedere Declarația reuniunii la nivel înalt a zonei euro din 29 iunie 2012, în care se exprimă intenția de a întrerupe „cercul vicios dintre bănci și datoriile suverane” ⁽²⁾,
- având în vedere primul Monitor al UE privind sectorul bancar paralel, din iulie 2016, realizat de Comitetul european pentru risc sistemic,
- având în vedere Raportul privind stabilitatea financiară mondială pe 2016 al Fondului Monetar Internațional (FMI),
- având în vedere rezultatele testelor de rezistență realizate de Autoritatea Bancară Europeană (ABE) și publicate la 29 iulie 2016,
- având în vedere rezultatele exercițiului de monitorizare CRD IV – CRR / Basel III, realizat de EBA pe baza datelor din decembrie 2015 și prezentat în septembrie 2016,
- având în vedere concluziile Consiliului ECOFIN din 17 iunie 2016 referitoare la o foaie de parcurs pentru finalizarea uniunii bancare,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 24 noiembrie 2015 intitulată „Către finalizarea Uniunii bancare” (COM(2015)0587),
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit ⁽³⁾ (Regulamentul MUS),
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 468/2014 al Băncii Centrale Europene din 16 aprilie 2014 de instituire a cadrului de cooperare la nivelul Mecanismului unic de supraveghere între Banca Centrală Europeană și autoritățile naționale competente și cu autoritățile naționale desemnate ⁽⁴⁾ (Regulamentul-cadru privind MUS),

⁽¹⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0006.

⁽²⁾ http://www.consilium.europa.eu/ro/european-council/pdf/20120629-euro-area-summit-statement-ro_pdf.

⁽³⁾ JO L 287, 29.10.2013, p. 63.

⁽⁴⁾ JO L 141, 14.5.2014, p. 1.

Miercuri, 15 februarie 2017

- având în vedere declarația MUS privind prioritățile sale în materie de supraveghere pentru 2016,
- având în vedere Raportul anual al BCE privind activitățile de supraveghere din 2015, publicat în martie 2016 ⁽¹⁾,
- având în vedere Raportul special nr. 29/2016 al Curții de Conturi Europene referitor la un mecanism unic de supraveghere ⁽²⁾,
- având în vedere raportul ABE din iulie 2016 privind dinamica și factorii determinanți ai expunerilor neperformante în sectorul bancar din UE,
- având în vedere raportul Comitetului european pentru risc sistemic privind cadrul de reglementare a expunerilor suverane, din martie 2015,
- având în vedere aprobarea de către Consiliul guvernatorilor BCE, la 4 octombrie 2016, a principiilor de sporire a transparenței în elaborarea reglementărilor BCE privind statisticile europene și ținând seama de practicile în materie de transparență ale Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei,
- având în vedere consultarea desfășurată de BCE referitoare la proiectul său de orientări adresate băncilor cu privire la creditele neperformante, din septembrie 2016,
- având în vedere Ghidul BCE privind opțiunile și marjele de apreciere prevăzute în dreptul Uniunii,
- având în vedere Regulamentul (UE) 2016/445 al Băncii Centrale Europene din 14 martie 2016 privind exercitarea opțiunilor și marjelor de apreciere prevăzute în dreptul Uniunii ⁽³⁾,
- având în vedere discuțiile în curs din cadrul Comitetului de la Basel, în special documentul consultativ din martie 2016 privind „Reducerea variației pentru activele ponderate în funcție de riscul de credit – constrângeri privind utilizarea abordărilor bazate pe modelul intern”,
- având în vedere raportul ABE din 3 august 2016 referitor la cerințele privind indicatorul efectului de levier în temeiul articolului 511 din Regulamentul privind cerințele de capital (CRR) (EBA-Op-2016-13),
- având în vedere concluziile Consiliului ECOFIN din 12 iulie 2016 privind finalizarea reformelor Basel posteroare crizei,
- având în vedere Rezoluția sa din 12 aprilie 2016 referitoare la rolul UE în cadrul instituțiilor și organismelor financiare, monetare și de reglementare internaționale ⁽⁴⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 23 noiembrie 2016 referitoare la finalizarea Acordului Basel III ⁽⁵⁾,
- având în vedere activitatea în curs a Comisiei pentru revizuirea Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 ⁽⁶⁾ (CRR), în special în ceea ce privește revizuirea pilonului al doilea și tratamentul aplicat opțiunilor și marjelor de apreciere,

⁽¹⁾ <https://www.bankingsupervision.europa.eu/ecb/pub/pdf/ssmar2015.ro.pdf>

⁽²⁾ Mecanismul unic de supraveghere – un început promițător, dar sunt necesare îmbunătățiri suplimentare http://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/INSR16_29/INSR_SSM_RO.pdf

⁽³⁾ JO L 78, 24.3.2016, p. 60.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0108.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0439.

⁽⁶⁾ JO L 176, 27.6.2013, p. 1.

Miercuri, 15 februarie 2017

- având în vedere Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului ⁽¹⁾ (BRRD),
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 ⁽²⁾ (Regulamentul MUR),
- având în vedere raportul anual pe 2015 al Comitetului unic de rezoluție (SRB) din iulie 2016,
- având în vedere Comunicarea Comisiei privind aplicarea, de la 1 august 2013, a normelor privind ajutoarele de stat în legătură cu măsurile de sprijinire a băncilor în contextul crizei financiare („Comunicarea privind sectorul bancar”) ⁽³⁾,
- având în vedere Regulamentul delegat (UE) 2016/1450 al Comisiei din 23 mai 2016 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care precizează criteriile metodologiei de stabilire a cerinței minime privind fondurile proprii și pasivele eligibile ⁽⁴⁾,
- având în vedere raportul Comisiei din 28 iulie 2016 referitor la evaluarea normelor privind remunerarea prevăzute de Directiva 2013/36/UE și de Regulamentul (UE) nr. 575/2013 (COM(2016)0510),
- având în vedere Lista Consiliului pentru Stabilitate Financiară (CSF) a termenilor și condițiilor privind capacitatea totală de absorbție a pierderilor (TLAC), din noiembrie 2015,
- având în vedere documentul de lucru nr. 558 al Băncii Reglementelor Internaționale (BRI), din aprilie 2016, intitulat „De ce este important capitalul bancar pentru politica monetară?”,
- având în vedere raportul intermediar al ABE privind implementarea și conceperea cadrului MREL, din 19 iulie 2016,
- având în vedere raportul analitic suplimentar al Comisiei, din octombrie 2016, privind efectele propunerii pentru un sistem european de asigurare a depozitelor (EDIS),
- având în vedere raportul final al ABE privind implementarea și conceperea cadrului MREL, din 14 decembrie 2016,
- având în vedere Acordul privind transferul și mutualizarea contribuțiilor la Fondul unic de rezoluție, în special articolul 16,
- având în vedere Memorandumul de acord din 22 decembrie 2015 dintre Comitetul unic de rezoluție și Banca Centrală Europeană cu privire la cooperare și schimbul de informații,
- având în vedere Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind sistemele de garantare a depozitelor ⁽⁵⁾ (DGSD),

⁽¹⁾ JO L 173, 12.6.2014, p. 190.

⁽²⁾ JO L 225, 30.7.2014, p. 1.

⁽³⁾ JO C 216, 30.7.2013, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 237, 3.9.2016, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 173, 12.6.2014, p. 149.

Miercuri, 15 februarie 2017

- având în vedere propunerea Comisiei din 24 noiembrie 2015 de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 806/2014 în scopul instituirii unui sistem european de asigurare a depozitelor (COM(2015)0586),
 - având în vedere diversele orientări emise de ABE în temeiul Directivei privind sistemele de garantare a depozitelor, în special rapoartele finale privind orientările referitoare la acordurile de cooperare dintre sistemele de garantare a depozitelor, din februarie 2016, și orientările privind testele de rezistență ale sistemelor de garantare a depozitelor, din mai 2016,
 - având în vedere declarația Eurogrupului și a miniștrilor ECOFIN, din 18 decembrie 2013, privind mecanismul de sprijin pentru MUR,
 - având în vedere declarația Consiliului din 8 decembrie 2015 privind uniunea bancară și aranjamentele de finanțare de tip „punte” pentru Fondul unic de rezoluție,
 - având în vedere Protocolul nr. 1 privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană,
 - având în vedere Protocolul nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității,
 - având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A8-0019/2017),
- A. întrucât crearea uniunii bancare (UB) este o componentă indispensabilă a unei uniuni monetare și un element de bază al unei autentice uniuni economice și monetare (UEM); întrucât sunt necesare eforturi suplimentare, deoarece uniunea bancară rămâne incompletă atât timp cât nu dispune de un mecanism de sprijin fiscal și de un al treilea pilon ca abordare europeană pentru un sistem european de asigurare și reasigurare a depozitelor, actualmente în dezbateră la nivel de comisie; întrucât o uniune bancară finalizată va reprezenta o contribuție importantă la eliminarea conexiunii dintre expunerile suverane și riscuri;
- B. întrucât Banca Centrală Europeană (BCE) s-ar putea confrunta, în ocazii specifice, cu conflicte de interese determinate de dubla sa responsabilitate, atât ca autoritate de politică monetară, cât și ca autoritate de supraveghere bancară;
- C. întrucât ratele de capital și de lichiditate ale băncilor din UE, în general, s-au ameliorat simțitor în ultimii ani; întrucât persistă, cu toate acestea, riscurile la adresa stabilității financiare; întrucât, în actuala situație, este necesară prudență la introducerea de noi schimbări importante în materie de reglementare, în special în ceea ce privește finanțarea economiei reale;
- D. întrucât a fost întârziată epurarea corespunzătoare a bilanșurilor contabile ale băncilor în urma crizei, ceea ce încă împiedică creșterea economică;
- E. întrucât nu este rolul instituțiilor europene să asigure profitabilitatea sectorului bancar;
- F. întrucât obiectivul noului regim de rezoluție care a intrat în vigoare în ianuarie 2016 este realizarea unei schimbări de paradigmă, de la pachetele de salvare la o recapitalizare internă; întrucât participanții pe piață trebuie încă să se adapteze la noul sistem;
- G. întrucât participarea la uniunea bancară este deschisă statelor membre care încă nu au adoptat moneda euro;
- H. întrucât toate statele membre care au adoptat moneda euro alcătuiesc uniunea bancară; întrucât euro este moneda Uniunii Europene; întrucât toate statele membre, cu excepția celor care dispun de o derogare, s-au angajat să adere la zona euro și, prin urmare, la uniunea bancară;

Miercuri, 15 februarie 2017

- I. întrucât transparența și răspunderea Comisiei în fața Parlamentului European sunt principii-cheie; întrucât acest lucru presupune urmarea cu strictețe a recomandărilor Parlamentului de către Comisie, precum și o evaluare și monitorizare adecvată a procesului de către parlament;
- J. întrucât activitatea noastră cu privire la uniunea piețelor de capital nu ar trebui să reducă presiunea din direcția finalizării activității privind uniunea bancară, care rămâne o cerință prealabilă pentru stabilitatea financiară în peisajul dependent de bănci al Uniunii Europene;
- K. întrucât datele recente arată că valoarea estimată a creditelor neperformante cumulate din zona euro este de 1 132 de miliarde EUR ⁽¹⁾;

Supraveghere

1. se declară îngrijorat cu privire la nivelul ridicat al creditelor neperformante dat fiind că, potrivit datelor BCE, până în aprilie 2016, băncile din zona euro dețineau credite neperformante de 1 014 miliarde EUR; consideră că se impune reducerea acestui nivel; salută eforturile întreprinse deja pentru de a reduce nivelul de credite neperformante în unele țări; constată însă că, până în prezent, această problemă a fost adresată mai ales național; consideră că problemă trebuie soluționată cât mai curând, dar recunoaște că o soluție definitivă va avea nevoie de timp; consideră că orice soluție sugerată ar trebui să ia în considerare sursa creditelor neperformante, impactul asupra capacității de creditare a băncilor pentru economia reală și necesitatea de a dezvolta o piață primară și secundară a creditelor neperformante, eventual la nivel european, sub forma unei piețe de securitizare sigure și transparente, implicând atât nivelul european, cât și pe cel național; recomandă Comisiei să acorde sprijin statelor membre, printre altele la instituirea unor societăți dedicate de administrare a activelor (sau „bănci rele”) și a unei supravegheri consolidate; reiterează în acest context importanța capacității de a lichida creditele neperformante pentru a elibera capital, important, în special, pentru creditarea bancară a IMM; salută consultarea desfășurată de BCE cu privire la proiectele de orientări pentru bănci referitoare la creditele neperformante, ca un prim pas, dar consideră că trebuie făcute progrese mai substanțiale; salută propunerea Comisiei privind insolvența și restructurarea, inclusiv privind restructurarea timpurie și a doua șansă, în cadrul uniunii piețelor de capital; solicită statelor membre ca, până la adoptarea sa și cu scopul de a o completa, să-și consolideze legislația în domeniu, mai ales în ceea ce privește durata procedurilor de redresare, funcționarea sistemelor judiciare și cadru juridic general privind restructurarea datoriei, precum și să pună în aplicare reformele structurale durabile și necesare pentru o redresare economică care să asaneze creditele neperformante; constată că, potrivit Băncii Reglementelor Internaționale, unele bănci din zona euro și-au slăbit bazele de capital, plătind dividende substanțiale, depășind uneori nivelul rezultatului reportat pe parcursul anilor de criză; consideră că poziția de capital a băncilor poate fi consolidată prin reducerea plăților dividendelor și prin atragerea de capital nou;
2. încurajează toate statele membre care încă nu au adoptat moneda euro să întreprindă toți pașii necesari în acest sens sau să adere la uniunea bancară, pentru a alinia treptat uniunea bancară la întreaga piață internă;
3. este preocupat de instabilitatea persistentă a peisajului bancar din Europa, subliniată, printre altele, de Raportul privind stabilitatea financiară mondială al FMI, din 2016, care afirmă că Europa, chiar și în condițiile unei redresări economice ciclice, va avea încă un procent ridicat de bănci slabe și deficitare; remarcă profitabilitatea scăzută a unei serii de instituții din zona euro; subliniază că unii factorii ce ar explica această situație sunt nivelul de credite neperformante, mediul ratei dobânzii și anumite aspecte legate de cerere; aprobă solicitarea adresată de FMI în vederea unor modificări fundamentale privind atât modelele de afaceri ale băncilor, cât și structura sistemului, pentru a asigura un sistem bancar european sănătos;
4. consideră că există riscuri asociate cu datoria suverană; remarcă faptul că, în unele state membre, instituțiile financiare au investit peste măsură în obligațiuni de stat emise de propriul guvern, conducând la o „preferință națională” excesivă, deși unul dintre obiectivele principale ale uniunii bancare este cel de a rupe conexiunea dintre bănci și riscul asociat cu datoria suverană; consideră că un tratament prudential adecvat aplicat datoriei suverane ar putea stimula băncile să își gestioneze mai atent expunerile suverane; ia act, cu toate acestea, de faptul că obligațiunile de stat joacă un rol critic, ca sursă de garanții de calitate înaltă, lichide și ca factor important în politica monetară, și că modificarea tratamentului prudential aplicat, mai ales în lipsa unei abordări progresive, ar putea avea un efect semnificativ atât asupra sectorului financiar, cât și asupra sectorului public, fapt ce impune analizarea atentă a avantajelor și a dezavantajelor revizuirii actualului cadru juridic, anterior prezentării unei propuneri: ia act de opțiunile de politici enumerate în raportul Grupului de lucru la nivel înalt

⁽¹⁾ Raportul independent pentru 2017 privind cea de a cincea analiză anuală a creșterii, 23 noiembrie 2016.

Miercuri, 15 februarie 2017

privind tratamentul prudential aplicat expunerilor suverane, dezbătut în reuniunea informală a ECOFIN din 22 aprilie 2016; consideră că cadrul de reglementare al UE ar trebui să respecte standardele internaționale; așteaptă, așadar, cu mare interes rezultatele activității CSF cu privire la datoria suverană, care să servească drept orientare pentru luarea deciziilor în viitor; consideră că cadrul european ar trebui să asigure disciplina de piață în furnizarea de politici durabile și în oferirea unor active lichide și de calitate înaltă pentru sectorul financiar și a unor pasive sigure pentru guverne; subliniază că, pe lângă reflecțiile la adresa datoriei suverane, ar trebui acordată atenție convergenței unei game mai largi de aspecte economice, precum ajutoarele de stat și riscurile de abuz, inclusiv de abuzuri financiare;

5. consideră că este esențial pentru deponenți, investitori și supraveghetorii pieței să se abordeze variabilitatea excesivă între instituții a ponderilor de risc aplicate activelor ponderate în funcție de risc din aceeași clasă; reamintește că normele actuale care reglementează utilizarea modelelor interne furnizează un nivel semnificativ de flexibilitate pentru bănci și adaugă un strat de risc de modelare din perspectiva supravegherii; salută, în acest sens, activitatea desfășurată de ABE pentru armonizarea ipotezelor și a parametrilor cheie, a căror divergență a fost identificată ca fiind unul dintre principalii factori ai variabilității, precum și activitatea desfășurată de BCE de supraveghere bancară în cadrul proiectului său de revizuire țintită a modelelor interne, pentru a evalua și a confirma gradul în care acestea corespund; încurajează progrese suplimentare în aceste direcții; așteaptă rezultatul activității depuse la nivel internațional pentru a raționaliza recurgerea la modele interne, în cazul riscurilor operaționale și al creditării societăților, a altor instituții financiare, a băncilor specializate de finanțare și de titluri de capital, pentru a reinstaura credibilitatea modelelor interne și pentru a asigura faptul că acestea se concentrează asupra domeniilor în care aduc valoare adăugată: salută, totodată, introducerea unui indicator al efectului de levier ca măsură de protecție solidă, în special pentru instituțiile de importanță sistemică globală (G-SII); subliniază necesitatea unei abordări-standard mai sensibilă la risc, pentru a asigura respectarea principiului „aceleași riscuri, aceleași reguli”; solicită supraveghetorilor financiari să permită noi modele interne doar dacă acestea nu conduc la ponderări ale riscului în mod semnificativ și nejustificat mai scăzute; reiterează concluziile din Rezoluția sa din 23 noiembrie 2016 referitoare la finalizarea Acordului Basel III; reamintește, mai ales, că schimbările de reglementare avute în vedere nu ar trebui să conducă la creșteri de ansamblu ale cerințelor de capital și nici nu ar trebui să afecteze negativ capacitatea băncilor de a finanța economia reală, în special IMM; subliniază că eforturile depuse la nivel internațional trebuie să respecte principiul proporționalității; subliniază că este important ca modelul bancar european să nu fie sancționat în mod nejustificat, precum și că trebuie evitată discriminarea între băncile europene și cele internaționale; solicită Comisiei să se asigure că sunt luate în considerare particularitățile europene atunci când sunt elaborate noi standarde internaționale în acest domeniu și să ia în considerare în mod corespunzător principiul proporționalității și existența diferitelor modele bancare atunci când evaluează impactul viitoarei legislații de punere în aplicare a standardelor convenite la nivel internațional;

6. subliniază că accesul fiabil la finanțare și alocarea solidă a capitalului în cadrul modelului european de finanțare bazată pe bănci depinde în mare măsură de bilanțurile solide și de capitalizarea adecvată, a cărei refacere după criza financiară nu a fost și nu este asigurată în mod uniform în Uniune, împiedicând, astfel, creșterea economică;

7. subliniază faptul că sectorul bancar european joacă un rol esențial în finanțarea economiei europene și că acesta este susținut de un sistem solid de supraveghere; prin urmare, salută intenția Comisiei de a menține factorul de sprijinire a IMM în cadrul următoarei revizuirii a CRD/CRR și de a-l extinde dincolo de pragul său actual;

8. subliniază că orientările furnizate de forurile internaționale ar trebui urmate pe cât posibil pentru a evita riscul de fragmentare în materie de reglementare cu privire la reglementarea și supravegherea băncilor mari, active la nivel internațional, fără ca acest lucru să împiedice o abordare critică atunci când se impune sau devieri punctuale de la standardele internaționale atunci când particularitățile sistemului european nu sunt luate în considerare în mod corespunzător; reamintește concluziile din Rezoluția sa din 12 aprilie 2016 referitoare la rolul UE în cadrul instituțiilor și organismelor financiare, monetare și de reglementare internaționale; îndeosebi, subliniază importanța rolului Comisiei, al BCE și al ABE de a se angaja în activitatea BCBS și de a furniza Parlamentului și Consiliului situații actualizate transparente și cuprinzătoare privind stadiul evoluției discuțiilor din cadrul BCBS; consideră că UE ar trebui să depună eforturi pentru a avea o reprezentare adecvată în cadrul BCBS, în special pentru zona euro; solicită o mai mare vizibilitate a acestui rol cu

Miercuri, 15 februarie 2017

ocazia reuniunilor ECOFIN, precum și o mai mare răspundere față de Comisia pentru afaceri economice și monetare a Parlamentului European; subliniază că BCBS și alte foruri internaționale ar trebui să promoveze condiții de concurență echitabile la nivel mondial, mai degrabă prin diminuarea, decât prin exacerbarea, diferențelor între jurisdicții;

9. subliniază riscurile (inclusiv sistemice) inerente unui sector bancar paralel aflat în creștere rapidă, astfel cum a reieșit din Monitorul UE pe 2016 privind sectorul bancar paralel; insistă asupra faptului că orice acțiune privind reglementarea sectorului bancar trebuie însoțită de o reglementare adecvată a sectorului bancar paralel; solicită, prin urmare, o acțiune coordonată pentru a asigura concurența loială și stabilitatea financiară;

10. subliniază necesitatea unei perspective cuprinzătoare a impactului cumulativ al diferitelor modificări din cadrul mediului de reglementare, indiferent dacă acestea vizează supravegherea, absorbția pierderilor, rezoluția sau standardele de contabilitate;

11. subliniază faptul că opțiunile și marjele de apreciere de la nivel național pot reprezenta obstacole în calea concurenței echitabile între statele membre și a comparabilității raportării financiare a băncilor pentru public; se declară satisfăcut de oportunitatea oferită de nou-propusa modificare a CRR de eliminare sau de restricționare a unora dintre acestea la nivelul Uniunii, pentru a contracara actualele obstacole și segmentări și de menținere strict a acelor ce sunt impuse de varietatea modelelor bancare: solicită insistent ca această oportunitate să fie exploatată pe deplin; salută orientările și reglementările BCE care armonizează exercitarea unora dintre aceste opțiuni și marje de apreciere în cadrul uniunii bancare; reamintește, însă, că, în activitatea sa de reducere a opțiunilor și a marjelor de apreciere, BCE trebuie să se mențină în limitele prerogativelor sale; subliniază că eforturile depuse în vederea aprofundării cadrului unic de reglementare sunt esențiale și evidențiază necesitatea de a optimiza actualele suprapuneri și paralelisme în legislația în vigoare, modificată și viitoare; solicită BCE să publice în totalitate Manualul de supraveghere, care prevede procese, proceduri și metode comune pentru desfășurarea unui proces de supraveghere la nivelul întregii zone euro;

12. subliniază faptul că, de la crearea MUS, a avut loc un proces natural de învățare pentru toți membrii consiliului de supraveghere, față de o varietate de modele diferite de afaceri și entități de diferite dimensiuni, proces care trebuie stimulat și accelerat;

13. ia act de clarificarea obiectivelor din cadrul pilonului al doilea și de locul acestuia în ierarhia cerințelor de capital propuse în modificările Directivei privind cerințele de capital (CRD); constată că utilizarea orientărilor în materie de capital poate permite găsirea unui echilibru între problemele de stabilitate financiară și necesitatea de a permite raționamentul calificat al supraveghetorului și analizele de la caz la caz; încurajează BCE să clarifice criteriile care stau la baza orientărilor din cadrul pilonului al doilea; reamintește că aceste orientări nu restrâng suma maximă distribuibilă (MDA) și, prin urmare, aceasta nu ar trebui evidențiată; consideră urmarea orientărilor în materie de capital nu ar trebui să conducă la o reducere demonstrabilă a cerințelor din cadrul pilonului al doilea; consideră că este nevoie de o mai mare convergență în materie de supraveghere pentru structura fondurilor proprii în vederea acoperirii cerințelor și a orientărilor privind pilonul al doilea; se declară, așadar, satisfăcut că acest aspect este prevăzut în modificarea propusă a CRD;

14. subliniază riscurile generate de deținerea de active de nivelul 3, inclusiv de instrumente derivate, și, în special, de dificultatea de a le evalua; subliniază că aceste riscuri ar trebui reduse și că acest lucru impune o reducere progresivă a deținerii de astfel de active; solicită ca MUS să transforme această chestiune într-una dintre prioritățile sale în materie de supraveghere și să organizeze, în comun cu ABE, un test de rezistență cantitativ în acest sens;

15. reiterează necesitatea de a asigura o transparență mai mare privind întregul set de practici de supraveghere, în special ciclul SREP; solicită BCE să publice indicatori și parametri de performanță, pentru a demonstra eficacitatea supravegherii și pentru a-și consolida responsabilitatea la nivel extern; își reiterează solicitarea privind o mai mare transparență cu privire la deciziile și justificările din cadrul pilonului al doilea; solicită BCE să publice standarde comune de supraveghere;

16. ia act de riscurile reprezentate de instituții financiare de tipul „prea mari pentru a se prăbuși”, „prea interconectate pentru a eșua” și „prea complexe pentru rezoluție”; ia act de faptul că s-a convenit asupra unui set de măsuri concepute la nivel internațional pentru a elimina riscurile acestea (în principal, capacitatea totală de absorbție a pierderilor, compensarea la nivel central a instrumentelor derivate, capitalul și un indicator suplimentar al efectului de levier pentru băncile de importanță sistemică globală); își exprimă angajamentul de a trata cu celeritate propunerile legislative corespunzătoare în scopul transpunerii lor în Uniune, reducând astfel și mai mult riscurile prezentate de entitățile „prea mari pentru a se prăbuși”; reamintește declarația lui Mark Carney, președintele CSF, potrivit căruia acordul referitor la propunerile legate de un standard internațional comun privind capacitatea totală de absorbție a pierderilor pentru băncile de importanță sistemică globală (G-SIB) este un moment hotărâtor în eliminarea conceptului de „prea mare pentru a se prăbuși”; constată,

Miercuri, 15 februarie 2017

totodată, că un mecanism eficace de recapitalizare internă și aplicarea unui nivel adecvat minim de fonduri proprii și pasive eligibile sunt o parte importantă din măsurile de reglementare menite să soluționeze această problemă și să permită rezoluția băncilor de importanță sistemică la nivel mondial fără recurgerea la ajutoare de stat și fără perturbarea sistemului financiar în ansamblu;

17. subliniază limitările actualei metodologii a testului de rezistență; prin urmare, salută eforturile ABE și BCE de a urmări îmbunătățirea cadrului testării de rezistență; totuși, consideră că ar trebui depuse mai multe eforturi pentru a reflecta mai bine posibilitatea și realitatea unor situații autentice de criză, între altele prin încorporarea în metodologie a mai multor elemente dinamice, cum ar fi efectele de contagiune; consideră că lipsa de transparență ce caracterizează propriile teste de rezistență realizate de BCE atrage un anumit grad de incertitudine în practicile de supraveghere; solicită BCE să publice rezultatele testelor de rezistență efectuate pentru a spori încrederea pe piață;

18. consideră că, atunci când o autoritate națională competentă respinge cererea de a lua în considerare circumstanțe specifice în efectuarea testului de rezistență, acest lucru ar trebui comunicat ABE și MUS, pentru a se asigura condiții de concurență echitabile;

19. salută progresele înregistrate în pregătirile pentru a permite unele delegări în domeniul deciziilor privind competența și probitatea; totuși, subliniază că este necesară o modificare a reglementărilor, pentru a permite o delegare mai amplă și mai simplă a procesului decizional cu privire la unele aspecte de rutină de la consiliul de supraveghere către funcționarii competenți; ar saluta o astfel de modificare, care ar permite BCE să realizeze o supraveghere mai eficientă și mai eficace; solicită BCE să precizeze sarcinile și cadrul legal pentru delegarea luării deciziilor;

20. ia act de raportul Curții de Conturi Europene (CCE) privind funcționarea MUS; ia act de constatările acestuia cu privire la nivelul insuficient al personalului; solicită autorităților naționale competente și statelor membre să furnizeze BCE toate resursele umane și datele economice necesare, care să-i permită să își îndeplinească sarcinile, mai ales inspecțiile la fața locului; solicită BCE să modifice Regulamentul-cadru privind MUS pentru a formaliza astfel angajamentele asumate de autoritățile naționale competente ce participă la MUS și pentru a introduce o metodologie bazată pe risc de determinare a necesarului de personal și a profilului de competențe pentru echipele comune de supraveghere; consideră că o implicare mai importantă a personalului BCE și o dependență mai redusă de personalul detașat de la autoritățile naționale competente ar îmbunătăți independența supravegherii, dublate de utilizarea personalului din cadrul autorității competente a unui stat membru pentru supravegherea unei instituții din alt stat membru, soluție ce contribuie deja în mod eficace la contracararea riscului de indulgență prudențială; salută cooperarea BCE cu Parlamentul European cu privire la condițiile de lucru ale personalului; solicită BCE să promoveze un mediu de lucru adecvat, care să stimuleze coeziunea profesională în cadrul instituției; readuce în atenție eventualul conflict de interese dintre sarcinile de supraveghere și responsabilitatea pentru politica monetară, precum și necesitatea unei separări clare între cele două tipuri de funcții; solicită BCE să efectueze o analiză de risc privind posibilele conflicte de interese și să prevadă linii separate de raportare atunci când este vorba de resurse de supraveghere specifice; consideră că, deși separarea politicii monetare și a celei de supraveghere este un principiu fundamental, aceasta nu ar trebui să se opună economiilor în materie de costuri, ocazionate de partajarea serviciilor, cu condiția ca astfel de servicii să nu fie critice din punctul de vedere al elaborării de politici și să fie stabilite garanții corespunzătoare; solicită BCE să desfășoare consultații publice în procesul de elaborare a unor măsuri cvasi-legislative, pentru a-și îmbunătăți astfel baza de legitimitate;

21. subliniază că crearea MUS a fost însoțită de o creștere a influenței Uniunii Europene pe scena internațională, față de trecut;

22. subliniază că separarea sarcinilor de supraveghere de funcțiile politicii monetare ar trebui să permită MUS să adopte o poziție independentă cu privire la toate subiectele relevante, inclusiv cu privire la potențialele efecte ale țintelor ratei dobânzii asupra poziției financiare a băncilor supravegheate;

23. împărtășește opinia CCE, potrivit căreia, de la înființarea MUS, au apărut lacune de audit; este îngrijorat de faptul că domenii importante rămân neauditate din cauza limitărilor impuse de BCE accesului CCE la documente; solicită insistent BCE să coopereze întrutotul cu CCE pentru a-și exercita mandatul și, prin urmare, pentru a consolida responsabilitatea;

Miercuri, 15 februarie 2017

24. reamintește că este necesar ca, în cadrul reglementării, precum și în exercitarea supravegherii, să se ajungă la un echilibru între nevoia de proporționalitate și nevoia unei abordări coerente; remarcă, în acest sens, modificările prezentate cu privire la cerințele de raportare și de remunerare din cadrul propunerii Comisiei de modificare a Directivei 2013/36/UE; solicită Comisiei să ierarhizeze în funcție de priorități acțiunile destinate „cadrului pentru băncile mici” (modelele bancare cele mai puțin riscante) și să le extindă la un studiu de fezabilitate privind un viitor cadru de reglementare alcătuit din norme prudențiale mai puțin complexe, mai adecvate și mai proporționale, adaptate la diferite tipuri de modele bancare; subliniază că toate băncile ar trebui să facă obiectul unui nivel adecvat de supraveghere; reamintește că o supraveghere adecvată este esențială pentru monitorizarea tuturor riscurilor, indiferent de dimensiunea băncilor; respectă diviziunea rolurilor și a competențelor între SRB, ABE și alte autorități din cadrul Sistemului european al supraveghetorilor financiari, subliniind, în același timp, importanța cooperării eficiente; remarcă nevoia de a depăși proliferarea cerințelor de raportare care se suprapun și interpretările naționale ale legilor europene pe o piață comună; este în favoarea eforturilor de raționalizare de până în prezent, cum ar fi cadrul european de raportare, și încurajează astfel de eforturi în această direcție, pentru evitarea dublei raportări și a unor costuri suplimentare de reglementare; solicită Comisiei să abordeze aceste aspecte în timp util, în continuarea concluziilor desprinse din cererea de contribuții, de exemplu printr-o propunere de procedură de raportare de supraveghere cu caracter comun, unitar și consolidat; solicită și anunțarea în timp util a cerințelor de raportare ad-hoc și permanente, pentru a se asigura o calitate înaltă a datelor și securitatea planificării;

25. subliniază că siguranța și soliditatea unei bănci nu pot fi cuprinse doar într-o evaluare statică a bilanțului său, deoarece acestea sunt asigurate prin intermediul unor interacțiuni dinamice între bancă și piețe și sunt afectate de diverse elemente din întreaga economie; prin urmare, subliniază că un cadru solid pentru stabilitatea financiară și pentru creșterea economică ar trebui să fie cuprinzător și echilibrat, pentru a acoperi practicile dinamice de supraveghere și pentru a nu se concentra doar pe reglementarea statică, în principal cu aspecte cantitative;

26. atrage atenția asupra distribuirii responsabilităților între BCE și ABE; subliniază că BCE nu ar trebui să devină organismul care stabilește de fapt standardele pentru băncile care nu sunt membre ale MUS;

27. constată că la 18 mai 2016, Consiliul guvernatorilor al BCE a adoptat Regulamentul privind colectarea datelor cu caracter granular cu privire la credite și la riscul de credit (AnaCredit); invită BCE și băncile centrale naționale să acorde o marjă de manevră cât mai mare cu privire la punerea în aplicare a AnaCredit;

28. solicită BCE să nu demareze nicio altă etapă în ceea ce privește regulamentul AnaCredit până la efectuarea unei consultări publice, în care Parlamentul European să fie implicat pe deplin, precum și să acorde o atenție specială principiului proporționalității;

29. reiterează evidențierea importanței unor sisteme TI solide și funcționale, corespunzătoare funcțiilor de supraveghere ale MUS și aspectelor de securitate; regretă rapoartele recente privind deficiențele persistente ale sistemului TI;

30. salută instituirea de comitete naționale pentru risc sistemic, dar subliniază că înființarea uniunii bancare întărește nevoia de a consolida politica macroprudențială la nivel european, pentru a aborda în mod adecvat eventualele efecte transfrontaliere de propagare a riscului sistemic; încurajează Comisia să propună o supraveghere macroprudențială coerentă și eficientă în revizuirea sa de ansamblu a cadrului macroprudențial în 2017; invită Comisia să demonstreze un plus de ambiție pentru a ameliora capacitatea analitică și instituțională a CERS de a evalua riscurile și vulnerabilitățile din sectorul bancar și dincolo de acesta și de a interveni în mod corespunzător; consideră că instrumentele bazate pe creditare (precum LTV și DSTI) ar trebui integrate în legislația europeană pentru a asigura armonizarea utilizării acestor tipuri suplimentare de instrumente macroprudențiale; subliniază necesitatea de reducere a complexității instituționale și a proceselor îndelungate de interacțiune între CERS, BCE/MUS și autoritățile naționale și între autoritățile naționale desemnate și cele competente, în domeniul supravegherii macroprudențiale; salută, în acest sens, progresul deja realizat în materie de coordonare transfrontalieră prin recomandarea CERS referitoare la reciprocitatea voluntară; reiterează apelul său pentru clarificarea legăturilor dintre cadrul macroprudențial și instrumentele microprudențiale existente, pentru a se asigura interacțiunea eficientă dintre instrumentele de politică macroprudențială și microprudențială; își exprimă îngrijorarea cu privire la vulnerabilitățile din sectorul imobiliar, identificate de CERS; constată că ABE nu a prezentat încă standardele tehnice de reglementare privind condiția cerințelor de capital pentru expunerea împrumuturilor ipotecare în temeiul articolului 124 alineatul (4) litera (b) și al articolului 164 alineatul (6) din CRR; constată că doar un număr redus de membri ai MUS au pus deja în aplicare sau intenționează să pună în aplicare amortizoare de risc sistemic generale și un amortizare anticiclic de capital; constată că, până în prezent, BCE nu și-a exercitat pe deplin competențele de supraveghere macroeconomică prin

Miercuri, 15 februarie 2017

încurajarea adoptării unor instrumente de supraveghere macroprudențiale de către autoritățile naționale;

31. remarcă faptul că rezultatul referendumului privind apartenența Regatului Unit la UE face necesară o evaluare a întregului sistem european al supraveghetorilor financiari (SESF), inclusiv a modalităților de votare în cadrul autorităților europene de supraveghere, îndeosebi a mecanismului cu dublă majoritate prevăzut la articolul 44 alineatul (1) din regulamentul privind ABE; subliniază că eventualele negocieri subsecvente referendumului nu ar trebui să creeze discriminări între instituțiile financiare UE și cele din afara acestora și nici nu ar trebui să conducă la dereglementarea sectorului financiar;

32. salută activitatea excelentă a echipelor comune de supraveghere (ECS), care reprezintă un bun exemplu de cooperare europeană și de consolidare a cunoștințelor; subliniază că viitoarea utilizare propusă a unui sistem de rotație în organizarea acestor echipe ar trebui să garanteze o supraveghere obiectivă, ținând seama, în același timp, de procesul îndelungat al consolidării cunoștințelor în acest domeniu de expertiză foarte complex;

33. salută faptul că uniunea bancară a eliminat în principiu problema supravegherii de către autoritățile de origine/autoritățile-gazdă, prin stabilirea unui supraveghetor unic și prin schimbul mult îmbunătățit de informații relevante între autoritățile de supraveghere, care permite o supraveghere mai cuprinzătoare a grupurilor bancare cu prezență transfrontalieră; subliniază că, din cauza actualului stadiu incomplet al uniunii bancare, revizuirea CRR privind derogările de la cerințele de capital și de lichidități trebuie să ia în considerare în mod corespunzător protecția consumatorilor din țările-gazdă;

34. salută inițiativa BCE de a obliga băncile supravegheate să raporteze atacurile cibernetice semnificative în cadrul unui serviciu de alarmare în timp real și inspecțiile MUS la fața locului să evalueze securitatea cibernetică; solicită stabilirea unui cadru juridic care să faciliteze schimbul de informații sensibile relevante între bănci pentru prevenirea atacurilor cibernetice;

35. subliniază rolul esențial al securității cibernetice pentru serviciile bancare și necesitatea de a stimula instituțiile financiare pentru a fi foarte ambițioase cu privire la protejarea datelor consumatorilor și la garantarea securității cibernetice;

36. remarcă faptul că MUS a primit sarcina supravegherii bancare europene în scopul asigurării conformității cu normele prudențiale ale UE și asigurării stabilității financiare, în timp ce alte sarcini de supraveghere care au efecte clare de propagare la nivel european au rămas în sarcina supraveghetorilor interni; în acest sens, subliniază faptul că MUS ar trebui să se bucure de competențe de monitorizare privind activitățile de combatere a spălării banilor ale supraveghetorilor activității bancare la nivel național; subliniază că ABE ar trebui să i se atribuie competențe suplimentare în domeniul combaterii spălării banilor, inclusiv competențele de a efectua evaluări la fața locului la autoritățile competente ale statelor membre, de a solicita producerea oricăror informații care sunt relevante pentru evaluarea conformității, de a emite recomandări pentru măsurile corective, de a face publice aceste recomandări și de a lua măsurile necesare pentru a se asigura că recomandările sunt puse efectiv în aplicare;

37. își reiterează solicitarea adresată ABE de a consolida cadrul de protecție a consumatorilor pentru serviciile bancare în conformitate cu mandatul său, completând supravegherea prudențială a MUS;

Rezoluția

38. reamintește că trebuie respectate normele privind ajutorul de stat în contextul unor viitoare crize în domeniul bancar și că sprijinul public extraordinar trebuie să aibă un caracter excepțional, preventiv și temporar, deopotrivă, neputând fi utilizat pentru a compensa pierderile pe care o instituție le-a suportat sau este probabil să le suporte în viitorul apropiat; solicită definirea unor proceduri eficiente între SRB și Comisie pentru luarea deciziilor în cazul unei rezoluții, în special în ceea ce privește calendarul acestora; consideră că flexibilitatea oferită de cadrul actual ar trebui clarificată și reamintește că ar trebui mai bine exploatată în situații specifice, fără obstrucționarea procedurilor necesare de rezoluție a unor bănci insolvente, în special în cazul măsurilor alternative și preventive care implică utilizarea fondurilor din cadrul sistemelor de garantare a depozitelor, astfel cum se menționează la articolul 11 alineatele (3) și (6) din Directiva privind sistemele de garantare a depozitelor (DGSD); solicită, așadar, Comisiei Europene să regândească interpretarea normelor relevante privind ajutorul de stat pentru a garanta faptul că măsurile alternative și preventive prevăzute de legiuitorul european în DGSD pot fi într-adevăr puse în aplicare; constată că anumite situații au fost tratate în mod diferit, fără justificări clare; reamintește

Miercuri, 15 februarie 2017

Comisiei că, până la 31 decembrie 2015, era prevăzută prezentarea unui raport de evaluare a necesității continue pentru a permite recapitalizări preventive și condiționalitatea aferentă acestor măsuri; solicită Comisiei să prezinte cât mai curând posibil un astfel de raport;

39. invită Comisia să evalueze, în lumina experienței acumulate și în cadrul revizuirii Regulamentului (UE) nr. 806/2014, dacă SRB și autoritățile naționale de rezoluție dispun de suficiente competențe de intervenție timpurie și de suficiente instrumente de intervenție timpurie pentru a preveni scurgerile perturbatoare de capital al băncilor, precum și de capacitatea de absorbție a pierderilor cu ocazia unei crize;

40. subliniază importanța faptului de a clarifica aspectele practice care afectează în mod direct rezoluția, cum ar fi dependența de furnizorii de servicii care asigură servicii critice, de exemplu, în cazul serviciilor TI externalizate;

41. ia act de propunerile Comisiei de a introduce în pilonul 1 o capacitate totală minimă de absorbție a pierderilor (TLAC) pentru băncile de importanță sistemică la nivel mondial, în conformitate cu standardele internaționale; ia act de diferențele dintre standardul TLAC și MREL; subliniază însă că ambele împărtășesc același obiectiv, acela de a asigura că băncile dispun de suficient capital reglementat și de pasive de absorbție a pierderilor pentru a putea recurge la o recapitalizare internă ca instrument eficace în caz de rezoluție, fără să cauzeze instabilitate financiară și fără să fie necesar un ajutor public, evitându-se astfel socializarea riscurilor private; conchide, prin urmare, că se poate ajunge la o abordare cuprinzătoare a absorbției pierderilor prin combinarea celor două, plecând de la TLAC (astfel cum a fost transpus în prezenta propunere a Comisiei) ca standard minim, cu condiția convenirii unui acord între colegiitori; subliniază că trebuie acordată atenția cuvenită reținerii celor două criterii, dimensiune și active ponderate în funcție de risc, și ia act de interconexiunea dintre criteriile privind activele ponderate în funcție de risc, subiacente standardului TLAC și activitatea în curs în UE și BCBS cu privire la modelele interne și la finalizarea cadrului Basel III; subliniază faptul că ar trebui să se acorde o atenție cuvenită, în calibrarea și/sau introducerea noilor cerințe MREL, necesității de a crea o piață pentru datoriile eligibile MREL; subliniază importanța reținerii marjei de discreție pentru autoritatea de rezoluție atunci când stabilește MREL, și a asigurării unor niveluri suficiente în posesia băncilor de datorie subordonată și ineligibilă pentru recapitalizare; subliniază că divulgarea de informații de piață ar trebui făcută într-un mod adecvat, pentru a se evita o interpretare greșită a cerințelor MREL de către investitori;

42. atrage atenția că este important să se clarifice în legislație ierarhia între fondurile proprii de nivel 1 de bază (CET1) eligibile pentru MREL și amortizoarele de capital; subliniază necesitatea de a adopta legislație în scopul clarificării responsabilităților și a competențelor autorităților de rezoluție, respectiv ale autorităților competente, pentru măsurile de intervenție timpurie care trebuie luate în caz de încălcări ale cerințelor MREL; ia act de propunerea Comisiei privind introducerea de orientări pentru MREL; reiterează faptul că, în toate cazurile, calibrarea MREL ar trebui să fie strâns legată și justificată de strategia de rezoluție a băncii în cauză;

43. atrage atenția că este important să se clarifice în legislație că fondurile proprii de nivel 1 de bază (CET1) eligibile pentru MREL sunt în plus față de amortizoarele de capital, astfel încât să se prevină dubla contabilizare a capitalului;

44. subliniază că este crucial să se armonizeze ierarhia creanțelor în insolvența bancară între statele membre, pentru ca punerea în aplicare a BRRD să fie mai coerentă și mai eficace și pentru a oferi siguranță investitorilor transfrontalieri; salută, prin urmare, propunerea Comisiei de a merge mai departe în armonizarea acestei ierarhii; constată că o mai bună armonizare a regimului generalizat de insolvență și a ierarhiei sale a creanțelor va fi, de asemenea, esențială, atât în cazul băncilor, pentru a evita discrepanțele cu sistemul de rezoluție bancară, cât și în cazul întreprinderilor, pentru a oferi mai multă claritate și siguranță investitorilor transfrontalieri și pentru a contribui la abordarea chestiunii creditelor neperformante; salută faptul că BRRD a adus o schimbare importantă în ierarhia insolvenței, acordând prioritate depozitelor garantate, astfel încât acestea să aibă un rang prioritar mai înalt față de toate instrumentele de capital, capacitatea de absorbție a pierderilor, alte datorii cu rang prioritar și depozitele negarantate; invită SRB să prezinte rezultatele evaluărilor posibilității de rezoluție pentru băncile de importanță sistemică la nivel mondial (G-SIB) și alte bănci, inclusiv măsurile propuse pentru a depăși obstacolele din calea rezoluției;

Miercuri, 15 februarie 2017

45. ia act de gama de opțiuni juridice disponibile pentru a asigura subordonarea datoriei eligibile pentru TLAC; subliniază că niciuna dintre acestea nu este preferată de CSF; este de opinie că abordarea adoptată ar trebui, în primul rând, să ofere un echilibru între flexibilitate, eficacitate, siguranță juridică și capacitatea pieței de a absorbi orice nouă clasă de creanțe;

46. solicită o reflecție privind posibilul impact negativ asupra economiei reale rezultat din revizuirea normelor de la Basel, introducerea cerințelor MREL, introducerea TLAC și IFRS 9; solicită soluții menite să atenueze impacturile;

47. reamintește că regimul de rezoluție nou introdus a avut ca rezultat câteva instrumente oferite investitorilor, îndeosebi cei de retail, care implică un risc mai ridicat de pierdere ca în trecut; reamintește totodată că instrumentele neeligibile pentru recapitalizare ar trebui vândute unor investitori adecvați care pot absorbi eventualele pierderi fără ca poziția lor financiară stabilă să fie periclitată; prin urmare solicită insistent Comisiei să sprijine aplicarea legislației în vigoare relevante și solicită autorităților europene de supraveghere să contribuie ferm la detectarea practicilor de vânzare abuzive;

48. avertizează asupra faptului că cerința din BRRD privind recunoașterea contractuală a competențelor de recapitalizare pentru creanțele cărora nu li se aplică legislația UE se dovedește dificil de pus în aplicare; consideră această chestiune ca fiind o preocupare imediată; ia act de dreptul introdus de modificările propuse la BRRD ca autoritățile competente să deroge de la această cerință; consideră că această abordare permite flexibilitate și o evaluare de la caz la caz a creanțelor în cauză; solicită Comisiei și autorităților de rezoluție să se asigure că condițiile de acordare a derogărilor și deciziile subsecvente propriu-zise nu pun în pericol posibilitatea de rezoluție a băncilor;

49. subliniază că schimbul rapid și eficace de informații între autoritățile de supraveghere și de rezoluție este de o importanță capitală pentru a asigura o gestionare corespunzătoare a crizelor; salută încheierea unui memorandum de înțelegere între BCE și MUR cu privire la cooperare și schimbul de informații; invită BCE să precizeze în memorandum procedurile de comunicare dintre echipele de supraveghere comună și echipele de rezoluție internă; recomandă ca participarea BCE în calitate de observator permanent la sesiunile plenare și executive ale SRB să fie pe deplin reciprocă, permițând unui reprezentant al SRB să participe în cadrul consiliului de supraveghere al BCE în calitate de observator permanent;

50. ia act de rolul dublu al membrilor consiliului SRB, care sunt, în același timp, membri ai unui organism executiv cu roluri de decizie și membri ai conducerii responsabili, în această calitate, în fața președintelui Consiliului și consideră că o evaluare a acestei structuri ar trebui efectuată înainte de încheierea actualului mandat;

51. reamintește că substanța acordului interguvernamental privind Fondul unic de rezoluție este ca, în cele din urmă, să fie introdus în cadrul juridic al Uniunii; cere Comisiei să reflecteze asupra unor modalități de realizare a acestui lucru; subliniază faptul că viitoarea introducere a pactului fiscal în legislația UE ar putea oferi un model util în acest sens;

52. solicită calcularea contribuțiilor ex ante la Fondul unic de rezoluție într-un mod deosebit de transparent, cu eforturi de armonizare a informațiilor privind rezultatele de calcul și de a îmbunătăți înțelegerea metodologiei de calcul; solicită Comisiei Europene să revizuiască calcularea contribuțiilor la Fondul unic de rezoluție, prevăzută la considerentul 27 din Regulamentul delegat (UE) 2015/63, examinând în special caracterul adecvat al factorului de risc, pentru a se asigura că profilul de risc al instituțiilor mai puțin complexe este reflectat în mod corespunzător;

53. ia act de declarația miniștrilor de finanțe din 8 decembrie 2015 privind sistemul de mecanisme de finanțare de tip „punte” pentru Fondul unic de rezoluție; observă, în acest sens, că 15 din cele 19 state membre din zona euro au semnat deja un acord armonizat privind un plan de împrumut cu SRB; reamintește faptul că aceste linii de credit individuale vor fi disponibile doar în ultimă instanță; este de opinie că această soluție nu este suficientă pentru a rupe cercul vicios dintre bănci și entitățile suverane și să pună capăt recapitalizărilor finanțate din bani publici; solicită progrese rapide în activitatea Consiliului și a Comisiei privind un mecanism comun de protecție fiscală pentru Fondul unic de rezoluție, responsabilitatea de ultim resort pentru finanțarea acestuia revenind sectorului bancar, cu efecte fiscale neutre pe termen lung, astfel cum s-a convenit în acordul privind Fondul unic de rezoluție și cum a fost confirmat de Consiliul European din iunie 2016;

Miercuri, 15 februarie 2017

Asigurarea depozitelor

54. își reiterează apelul pentru un al treilea pilon pentru completarea uniunii bancare; reamintește că protecția depozitelor este o preocupare comună pentru toți cetățenii UE; propunerea privind EDIS este în prezent dezbătută la nivelul comisiilor sale;

55. subliniază că introducerea EDIS și discuțiile pe marginea acestui proiect nu ar trebui să conducă la o încetinire a eforturilor în direcția îmbunătățirii implementării DGSD; salută activitatea recentă a ABE pentru a promova convergența în acest domeniu; salută faptul că toate statele membre au transpus BRRD; reamintește statelor membre obligația ce le revine de a aplica și de a implementa în mod corect BRRD și DGSD;

56. reamintește faptul că rolul Comisiei este de a garanta condiții echitabile în întreaga Uniune Europeană și că ea ar trebui să evite orice fel de fragmentare pe piața internă;

o

o o

57. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, BCE, Comitetului unic de rezoluție, parlamentelor naționale și autorităților competente, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul (40) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
